

TUTORIA INDIVIDUALITZADA

- ESCOLTAR és el concepte clau d'aquestes tutories. Escoltar no és fàcil, suposa un aprenentatge i una reflexió constant. L'escolta activa implica la voluntat de comprendre, ser empàtics, d'iniciar un diàleg constructiu, requereix d'una oïda càlida que ens permeti ser receptiu a l'altre/a. Hem de procurar que sigui l'infant el que parli i nosaltres escoltar.

- Establir una bona relació afectiva mestre/a-alumne/a és la base per fomentar un bon procés educatiu: per això, l'escola estableix un temps fix d'atenció individualitzada on el mestre/a pot fer un seguiment de l'alumne/a i on l'alumne/a pot expressar aspectes relatius a qüestions escolars i personals.
La bona relació amb un adult significatiu per a l'infant, el tutor/a, afavoreix la millora dels aprenentatges i de la convivència.
Aquesta proposta es realitza de 1r fins a 6è de primària un cop a la setmana i on tots els infants aniran passant al llarg del curs.
Aquesta trobada la pot demanar tant l'alumne/a com el/la mestre/a.

- L'acció tutorial comprèn diversos tipus d'orientació:
 1. *Orientació personal*: desenvolupament global de la personalitat de l'alumnat.
 2. *Orientació escolar i acadèmica*: dona suport al procés d'aprenentatge de l'alumnat i li proporciona recursos.
 3. *Orientació per a la convivència* que haurà de permetre a l'alumnat a proveir-se de les habilitats, estratègies i capacitats que el permetin enfrontar els conflictes des d'una actitud no violenta.

- Lloc i situació espacial: intimitat i tranquil.litat a l'entorn són condicions desitjables per aquest tipus de tutories. No són aconsellables taules plenes de papers, ni tan sols l'existència de la taula. Posició aconsellable tutor/a-alumne/a és d'un angle de 90º i una distància aproximada d'1,5 metres.

- L'Actitud del tutor/a ha d'estar caracteritzada per:
 1. *Disponibilitat i capacitat d'escoltar*, i no de manera alternativa o per moments (mentre es fa una altra cosa).
 2. *Una comprensió empàtica*, és a dir intentar comprendre la situació com si fos la pròpia. L'objectiu és el poder captar les vivències i els sentiments del nen/a.
 3. *Sinceritat en la relació*.

- Estratègies no verbals:
 1. *Contacte visual adequat*: mirades espontànies que expressin el desig i interès d'atendre i escoltar les explicacions del nen/a, mirar als ulls amb freqüència, no desviar la mirada quan l'estudiant es dirigeix al tutor/a, o evitar la fixació visual sobre l'infant, són formes facilitadores de la comunicació.
 2. *L'expressió facial*: una càlida expressió facial generalment és de major importància que els mateixos qualificadors vocals (to, ritme, timbre, etc.). Serenitat, absència de significatives mostres de sorpresa o desaprovació sobre el que l'estudiant ens explica donen suport al missatge d'acceptació que el tutor/a ha de generar, especialment en els moments inicials de la tutoria.
 3. *Posició del cos adient*: dempeus, caminant cap al despatx o la classe, recolzats en una porta o mig asseguts en una taula, no són posicions idònies per atendre la tutoria. Contestar una pregunta al vol és una altra cosa. La posició d'estar assegut amb una lleu inclinació cap endavant denota "estar pendent de". Posicions com les de suport total en el respall, o de 120º en una butaca (incloent-hi l'extensió de les extremitats inferior) són adequades per relaxar-nos però no per escoltar amb atenció problemes que preocupen l'estudiant.

- Després de les diferents tutories individualitzades els/les tutors/res faran un recull per escrit de les trobades fetes anotant tot allò que considerin significatiu (resum sessió, acords, ...).